UNIVERSITÄTS-
BIBLIOTHEK
PADERBORN

Universitätsbibliothek Paderborn

Biblia aurea cum suis histo||riis necnon exemplis || veteris atq[ue] noui || instrumenti

Antonius <de Rampegollis>

Arge[n]toraci, 1509

VD16 A 2968

De Fide ad deu[m].

urn:nbn:de:hbz:466:1-30649

Visual Library

lila:ſimulās ſe Sāſonē dili-
gere/donec ſecretū ſue forti-
tudinis reuelaret: quē poſtea
fallēs/ tradidit inimicis. Iu.
xvj. Vn̄ de talib9 fallēter plo
rātib9 dixit quidā: Dū burſa
ſonat hoīs/ſe ſpeciales gerūt
Quē cū depaupauerit/ditio-
res q̄runt. Dū tibi p̄bet oſcu
lum/ꝛ magis lachꝛymat̃: Vt
hoīem decipiat/intentio ma-
gis verſat̃ ꝛc̄. Fallacias mul
tas inueniūt mulieres/ vt vi-
ros ad luxuriam trahāt:ꝛ ſic
ad ſuas voluptates alliciant.
Nā filie loth bn̄ alios viros
decepiſſent: ex quo patrē tali
ter deceperūt/ ꝙ ad luxuriaꝫ
cū ꝛ inceſtū duplicē ꝓuocaue
rūt. Gen̄. xix. Mulieres mo
abitaꝝ fornicari fecerūt fili-
os iſrl̃. Nume. xxv. Dn̄a cui
Ioſeph ſeruiebat/ fallere eū
ꝑ luxuriā voluit/ſed nequit.
Gene. xxxix. Licet optima
intētiōe/ Iudith Holofernē
ꝑ accenſionē luxurie decepit
Iudith. x. Herodias ꝑ libi-
dinē ſic deuicit Herodeꝫ/ vt
decollari faceret Ioānē/ quē
iuſtū reputabat. Mar. vj. et
Mat. xiiij. Fallacias inueni
unt aliq̄n mulieres/ auaritia
ꝛ cupiditate attracte. Sic ra
chel q̄ ꝓpter auaritiā furata
fuerat idola p̄ris ſui: ꝛ cū pa-
ter inſecutus/ ſuppellectilē ia
cob ſcrutaret̃/ patrē pulchꝛa
adinuentione deluſit. Gene.
xxxj. Saphira ꝑ auaritiam
furata fuerat preciū agri: et
credidit Petrū decipē: et ipa
experta eſt diuinā vltioneꝫ.
Act. v. Fallunt aliq̄n mulie-
res iniquos/ volētes alijs no
cere/ ex cōpaſſione ꝛ pietate/
detrahēdo ꝛ eruendo de eoꝝ
manib9 innocētes. Sic feſel
lerūt obſtetrices Pharaonē
volentē interficere pueros fi
lioꝝ iſrl̃. Exo. j. Raab explo
ratores abſcondit: ꝛ eos ad
mortē q̄rētes illuſit. Ioſ. ij.
Michol fecit fugere dauid a
Saule q̄rente eū occidere: ꝛ
poſuit ſimulachꝛū ſuꝑ lectuꝫ
ſuū: ꝛ ſic deluſit Saul: ꝛ Da
uid liberauit. j. Re. xix. Mu
lier q̄dā abſcōdit nūcios Da
uid in puteo: ꝛ poſuit velamē
ſuꝑ os putei: ꝛ ſic illuſit nun-
cios Abſalon querentes eos
ad mortē. ij. Reg. xvij.

¶De fide ad deū. Cap. xlvij.

Fides ad deum

Commendatoꝝ perfectione
oſtenditur.

Miraculorū receſſione ex
tenditur.

Inimicorum abiectione at-
tenditur.

Periculoꝝ euaſiōe accendit.
Mira ſignorum oſtenſione
defenditur.
In deuotorū ſaluatione per
penditur.
Predicatorum inſtructione
infunditur.
Incredulorum vexatione re
prehenditur.

f Idē habē
tes magnā/ ⁊ deo cre-
dētes/in ſcriptura cōmēdāt:
vt eoꝝ exēplo credamꝰ. Nā
credidit Abraā deo:⁊ reputa
tū eſt ei ad iuſticiā. Gen.xv.
Moyſen de magna fide cō-
mendat Apl's/ dicens: Fide
Moyſes magnus effectus.
Ad Heb.xi. Mariā virginē
de magna fide cōmēdat He
liſabet/dicēs: Btā es q̄ credi
diſti:q̄m ꝑficient ea ⁊c̄. Lu.i.
Cōmēdat ſaluator fidē Cētu
rionis/dicēs: Nō inueni tātā
fidē in iſrl'. Mat.viii. Credē
tes laudat dn̄s/dicēs eos eſſe
btōs: Bti q̄ nō viderūt/⁊ cre
di.⁊c̄. Joā.xx. De fide cōmē
dat Stephanus: Nā dr̄ ſte-
phanus plenꝰ fide ⁊ ſpūſctō.
Act.vi. Fides aliq̄n acq̄rit
ex miraculis ꝓcedētibꝫ ⁊ oſtē
ſis. Dū eīm hoīes vidēt fieri
miracula/inducunt citius ad
credendū. Jō poſtq̄ filii iſrl'
tranſierūt mare miraculoſe
diuiſum:⁊ viderūt pharaonē
ſubmerſum:timuerūt deū/ ⁊
crediderōt deo. Exod.xiiii.
Magi vidētes ſtellā eis mi-
raculoſe mōſtratā/ magnā et
nouā fidē receperūt:venien-
tes de lōginquo adorare par
uulū puerū/ipm firmiter cre
dētes eſſe deū. Mat.ii. Viſo
miraculo de claudo ſanato ꝑ
Petrū ⁊ Joannē/factꝰ eſt nu
merus credentiū q̄nq̄ milia.
Act.iiii. Paulus ⁊ Corneliꝰ
vario mō vterq̄ oſtenſo ſibi
miraculo/eſt ꝯuerſus ad fidē
Act.ix.⁊.x. Procōſul vidēs
elymā magū ꝑ Paulū mira-
culoſe cecatū credidit. Act.
xiii. Fidei attribuit victoria
Ipa eīm eſt q̄ triūphū habet
de hoſtibꝫ iuxta illud: Scti
ꝑ fidē vicerunt regna. Heb.
xi. Hec eſt eīm victoria q̄ vin
cit mūdū fides nr̄a. Jō dixit
Jonathas cū magna fide ar
migero ſuo: Nō eſt dn̄o diffi
cile ſaluare in multis vel pau
cis. q̄ poſtea victoriā habuit.
i. Reg. xiiii. Cū magna fide
dixit Dauid ad Goliath: Tu
venis ad me cū gladio/ haſta
⁊ clypeo:ego aūt ad te venio
in noīe dn̄i. Et triūphauit ī
pugna.i. Reg.xvii. Magna
fides fuit/qn̄ dixit Aza: Dn̄e

nō eſt apud te vlla diſtantia:
vtrū ī paucis auxilieris/aut ī
pluribꝫ. ⁊ bellādo victoriā ha
buit. ij. Paral̄. xiiij. Sic̄ di-
xit Judas machabeꝰ ſocijs:
⁊ extitit triūphator. j. Ma-
cha. iij. Fides facit hoīem ſe
curū ī oī p̄iculo: ⁊ aufert oēm
timorē. Jō dixit ioſaphat ex
ercitui ſuo: Credite in dn̄o
deo: ⁊ ſecuri eritis. ij. Par̄. xx.
Eſdras vēturus in hir̄lm p̄
periculoſam viā/ noluit ꝯdu
ctū petere a rege: ſed cū fide
magna ꝯuertit ſe ad dn̄m ie-
iunijs ⁊ orōnibꝫ. j. Eſdre. viij
Vidēs Neemias tot īmine-
re p̄icula ⁊ laborē/ edificātibꝫ
dixit cū fide magna: Deꝰ nr̄
pugnabit p̄ nobis: ⁊ nos ſe-
curi facieꝰ opꝰ. Neem̄. iiij.
Cū magna ſecuritate dixerūt
tres pueri regi: Deus quē co
limus/ pōt eripe nos de mani
bus tuis. Dan̄. iij. Ex abūdā
ti fide ⁊ ſecuritate p̄ceſſerant
verba illoꝝ ſeptem fratrū. ij.
Mach. vij. Fides opat̄ mi-
racula. i. fidē habētes miracu
la opant̄ p̄ fidē. Jō Chr̄s di
xit: Si habueritꝫ tantā fidē/
q̄ntū granū ſinapis: ⁊ dixeri
tis huic mōti: tolle ⁊ mit. ⁊c̄.
Mat. xxj. Mar. xj. ⁊ Mar.
vlti. dixit chr̄s: Signa autē
eos qui in me credent/ hec ſe-
quent̄: In noīe meo eijcient
demonia. Miracula etiā re-
cipiūt fidē habētes. Jō dn̄s
p̄pter fidē Cēturionis ſana-
uit puerum eius. Matt. viij.
Multū dꝫ valere chr̄iānis fi
des p̄pria: ſi tātū valuit para
litico aliena/ q̄ ſanauit eum.
Lu. v. Mat. ix. Quia m̄lier
chananea magnā fidē habu-
it: iō ſanitatē filie impetrauit
Mat. xv. Credens pr̄ pueri
lunatici/ dixit: Credo dn̄e ad-
iuua credulitatē meā. Mar.
ix. Paulus vidēs quendā q̄
nunq̄ꝫ ambulauerat/ habētē
fidē ſanauit eū. Act. xiiij. Fi
des ſaluat/ ſiue facit hoīes ſal
uari. Ideo mulier patiēs flu
xū ſanguinis/ ait itra ſe: Si
tetigero fimbriam veſtimēti
eius/ ſalua ero. Et ſequit̄: Cō
fide filia: fides tua ſaluā te fe-
cit. Et ſanata eſt. Matth. ix.
Magna fuit Magdalene fi
des: p̄pter quā chriſtus dixit
ei: Fides tua ſaluā te fecit: va
de in pace. Luce. vij. Cuſtos
carceris in q̄ erat Paulus/ vi-
dēs terremotū ⁊ carcerē aper
tū/ dixit: Quid me oportet fa
cere/ vt ſaluꝰ fiam: Rn̄dit ei:
Crede in Jeſuꝫ: ⁊ ſaluꝰ eris.
Act. xvi. Fide inſtruūt ⁊ in-
ſtruere debēt p̄dicatores ver
bi dei pp̄lm audientē: ⁊ ad eā

inducere nõ credẽtes. Nã p̄dicante Petro in pentecoſte/ crediderũt ccc. milia viroꝝ. Actu. ij. Multi ſamaritani crediderũt in p̄dicatiõe Philippi: etiã Simon magus. Act. viij. Poſtq̃ Philippus p̄dicauit eunucho/ dixit eunuchus: Ecce aqua: q̄s ꝓhibet me baptizari? Dixit Philippus: Si credis ex toto corde/ licet. Et rñdẽs ait: Credo filiũ dei eſſe ieſuʒ chr̄m. Act. viij. Quidã cyprij ⁊ cyrenei loq̄bant̄ ad grecos/ annũciãtes dñm ieſum: ⁊ multi ꝯuerſi ſunt ad fidẽ. Act. xi. Fideʒ nõ habẽtes/ vel modicã habẽtes/ debẽt reprehẽdi ⁊ puniri. Jõ Zachariam q̄ verbis angeli fidẽ nõ adhibuit/ angelꝰ taciturnitate ꝑcuſſit/ dicens: Nõ poteris loq̄ quouſq; hec fient/ pro eo ꝙ nõ crediſti. Luc. j. Puniuit dñs illos de patria ſua/ ꝓpter carentiã fidei/ ſubtrahẽdo virtutes ⁊ miracula. Nã q2 ipſi fidem non habebãt: ipſe ibi virtutes et miracula nõ oñdebat. Mat. xiij. Reprehẽdit ſaluator Petrũ/ dicẽs: Modice fidei q̄re dubitaſti? Matt. xiiij. Thomã etiã nõ credentẽ dñs arguit/ dicẽs: Noli eſſe incredulus/ ſed fidelis. Joan. xx.

¶ De fide magna mulierũ. Cap. xlviij.

Fides mulierũ magna eſt.
More viroꝝ ſic extollunt̄.
Verbis ſctõꝝ ſic obſequũt̄.
Ne creditoꝝ corda p̄mant̄.

f Ides ſanctarũ mulieꝝ in ſacra ſcriptura extollit̄ ⁊ laudatur. Nã cõmendat Ap̄ls ad Hebreos. xj. f dẽ Raab: q̄ nõ periJt cũ incredulis/ ſuſcipiens nũcios Joſue exploratores in pace. Joſue. ij. Cõmẽdat̄ de fide Ruth: q̄ dixit ſocrui ſue: Populus tuus/ populus meus: ⁊ deus tuus/ deꝰ meus Ruth. j. Redarguit̄ Zacharias ab angelo de incredulitate: ſed Heliſabet cõmendatur de fide: quia fideliter exclamauit. Luce. j. De reſurrectione dñi multos viros legimus dubitaſſe: ſed de mulieribꝫ nihil legimus tale: ſed ꝙ apparuit primo marie magdalene: ⁊ illa credẽs ⁊ currẽs fideliter apoſtolis nũciauit. Mat. xxviij. Mar. xvj. Fidem habent mulieres ſancte credendo verbis ſanctoꝝ viroꝝ/ ⁊ eis fidẽ plenarie adhibẽdo. Sic vidua ſareptana verbis helie fidẽ adhibuit. li.